

DINCOLO

(sau ARCĂ)

Dincolo de perdeaua aceasta a timpului
E un munte și este o arcă a legământului
Ascunsă de privirea iscoditoare a gândului
Zăgaz peste pânza subțire a universului

Dincolo de disprețul și de ura pământului
De mândria perfidă a vieții mormântului
Și de adăpostul efemer al veșmântului
E Dumnezeu etern al Cuvântului

Dincolo de tenebrele mării destinului
De temnițele adâncurilor Sheolului
Și de noaptea întunecată și lungă a sufletului
E o dimineață-n lumina eternă-a-nceputului

Dincolo de toate și de-al lumilor totului
Heruvimii spre arcă privesc zarea potopului
Și din lacrima pură aștern drum curcubeului
Să ne ajungă din urmă junghierea Mielului.
